U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **F. D. S.,** zastoupené JUDr. Velizarem Charitonovem CSc., advokátem, se sídlem v Praze 3, Čajkovského 23, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 1944/2003 – 24 ze dne 8. 6. 2004, s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 6. 2004, č. j. 24 Az 1944/2003 – 24, zastavil řízení o žalobě, jíž se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2003, č. j. OAM-3608/VL-20-04-BZ-2003, kterým byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta její žádost o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V odůvodnění svého rozhodnutí o zastavení řízení krajský soud uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v řízení podle zákona o azylu, jehož nejdůležitějším prvkem je sám žadatel, jeho poznatky o konkrétním prostředí a událostech. Proto je přítomnost žalobce, či alespoň jeho součinnost nutná i v soudním řízení. Vzhledem k tomu, že v dané věci nebylo možno zjistit místo pobytu žalobkyně, a tato skutečnost bránila nejméně po dobu 90ti dnů rozhodnout ve věci, soud v souladu s ustanovením § 33 zákona o azylu a ustanovením § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), řízení zastavil. Usnesení soudu bylo doručeno dne 16. 6. 2004 opatrovníku žalobkyně – S., se sídlem v B., M. 16.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, v níž pouze uvedla, že ji podává proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, č. j. 24 Az 1944/2003 – 24, a že žádá o odkladný účinek kasační stížnosti. Uvedla dále, že odůvodnění kasační stížnosti dodá soudu dodatečně později. Kasační stížnost podala prostřednictvím Advokátní kanceláře JUDr. Velizara Charitonova CSc., se sídlem v Praze 3, Čajkovského 23.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 12. 7. 2004, č. j. 24 Az 1944/2003 – 31, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení této výzvy doplnila své podání ze dne 28. 6. 2004 tak, aby doložila plnou moc o zastoupení advokátem ve smyslu

§ 105 odst. 2 s. ř. s., a dále, aby v kasační stížnosti bylo uvedeno, v jakém rozsahu a z jakých důvodů stěžovatelka rozhodnutí napadá, označila konkrétní důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. a též údaj o tom, kdy jí napadené rozhodnutí bylo doručeno. Na tuto výzvu reagoval advokát JUDr. Velizar Charitonov tím, že zaslal soudu plnou moc udělenou mu stěžovatelkou dne 28. 6. 2004.

Krajský soud v Ostravě poté dalším usnesením – ze dne 4. 10. 2004, č. j. 24 Az 1944/2003 – 39, vyzval zástupce stěžovatelky JUDr. Velizara Charitonova, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil podání ze dne 28. 6. 2004 tak, aby v kasační stížnosti bylo uvedeno, v jakém rozsahu a z jakých důvodů stěžovatelka rozhodnutí napadá, jaké konkrétní důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. uvádí, a též aby sdělil údaj o tom, kdy bylo napadené usnesení doručeno. Současně jej poučil o tom, že nebude-li této v pořadí již druhé výzvě vyhověno, a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

Citované usnesení krajského soudu bylo doručeno do vlastních rukou stěžovatelčina zástupce dne 14. 10. 2004, jak o tom svědčí číselný záznam na dodejce od obálky, která usnesení obsahovala; číselný záznam je opatřen podpisem adresáta. V soudem stanovené lhůtě jednoho měsíce od uvedeného data však kasační stížnost doplněna nebyla, a nebyla doplněna ostatně ani později.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je třeba odmítnout.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost obsahovat kromě obecných náležitostí podání (§ 37 s. ř. s.) též označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit i její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o jeden měsíc. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí i pro toto řízení. Podle něho vyzve předseda senátu podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. Podatel o tom musí být ve výzvě poučen.

Výzvu k odstranění neodůvodněné kasační stížnosti zaslal soud nejdříve samotné stěžovatelce, avšak té se tato výzva ze dne 12. 7. 2004 nepodařila doručit. Poté, co advokát stěžovatelky zaslal soudu plnou moc k zastupování stěžovatelky, vyzval jej soud již zmíněným usnesením ze dne 4. 10. 2004 k doplnění kasační stížnosti znovu a tato výzva mu byla doručena dne 14. 10. 2004 s poučením o náležitostech kasační stížnosti, a též s poučením o následcích nedoplnění kasační stížnosti. V soudem stanovené lhůtě, ostatně ani později, však na výzvu soudu nebylo reagováno.

Za této situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost stěžovatelky proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 6. 2004, č. j. 24 Az 1944/2003 – 24, odmítnout, neboť nebyla doplněna tak, aby o ní mohlo být rozhodnuto. Stěžovatelka v kasační stížnosti neuvedla, v jakém rozsahu a z jakých důvodů

napadá rozhodnutí proti němuž stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny. Pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat a Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. musel kasační stížnost odmítnout.

Za této situace se pak již Nejvyšší správní soud nemohl zabývat a ani se nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 3 (použitého pro řízení o kasační stížnosti podle § 120) s. ř. s., nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Bylo proto rozhodnuto v souladu s tímto ustanovením tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. 2. 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu